

ΠΟΠΑΪ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ
ΠΡΘΥΡΑ
ΤΗΣ ΧΡΕΟΚΟ-
ΠΙΑΣ!

ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΜΕ
ΟΥΤΕ 25 ΔΥΛΛΑ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ!..

ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η
ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΤΙΚΗ

ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΜΕ ΑΝΑ-
ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΚΟΙΝΟ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕ-
ΡΟΥΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ
ΑΡΘΡΑ!..

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΝΑΙ
ΚΑΙ ΠΡΟΤΟΤΥΠΑ!..

ΝΑΙ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΕΤΟΙΟ
ΤΡΟΠΟ ΟΣΤΕ ΝΑΝΑΙ ΟΙ
ΙΔΙΟΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΕΣ
ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ!

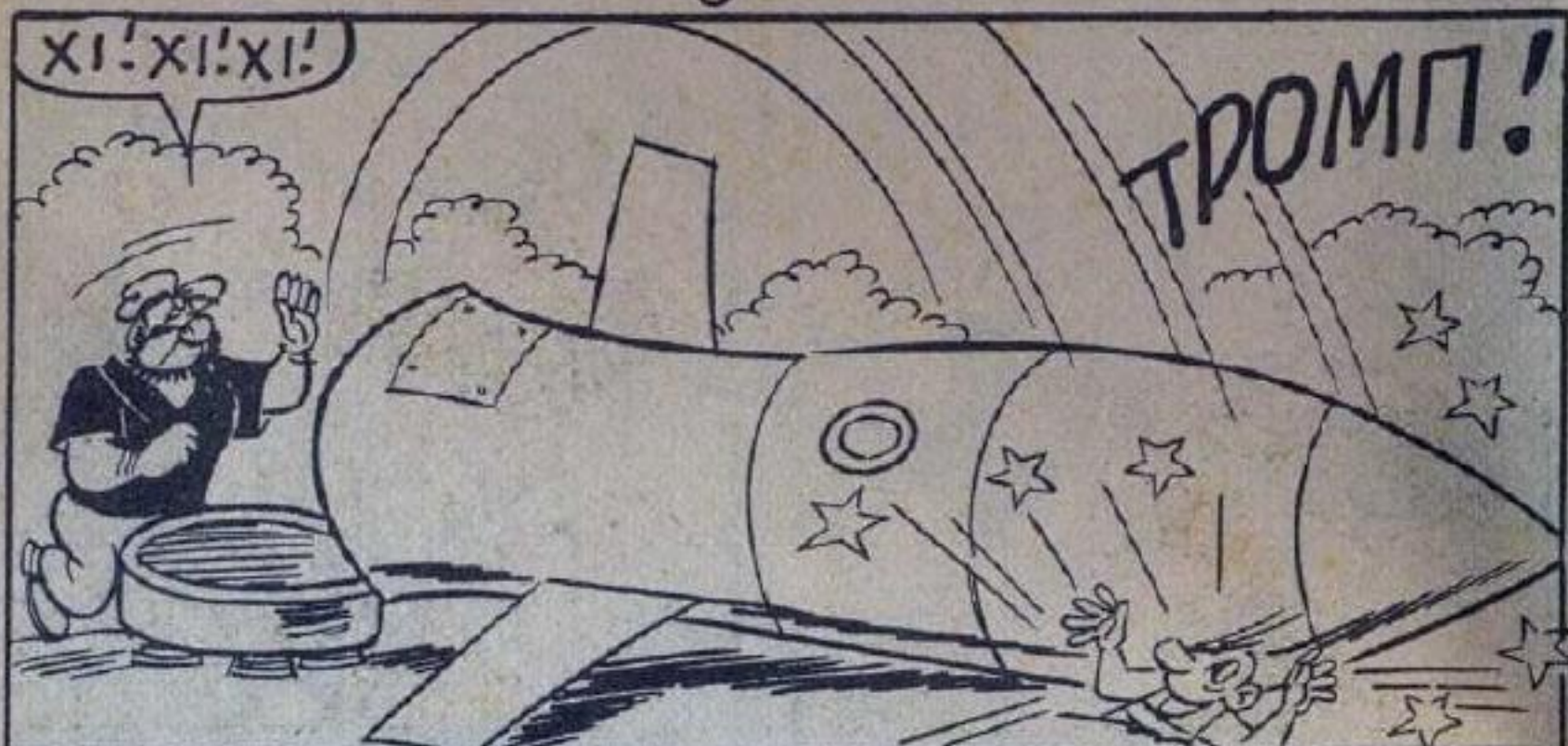

ΕΚΤΟΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ!...

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ!...

ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΣΚΟΥΠΑ ΜΟΥ.

ΔΕΝ ΒΛΕΠΕ ΤΟΝ ΠΟΡΑΥ;

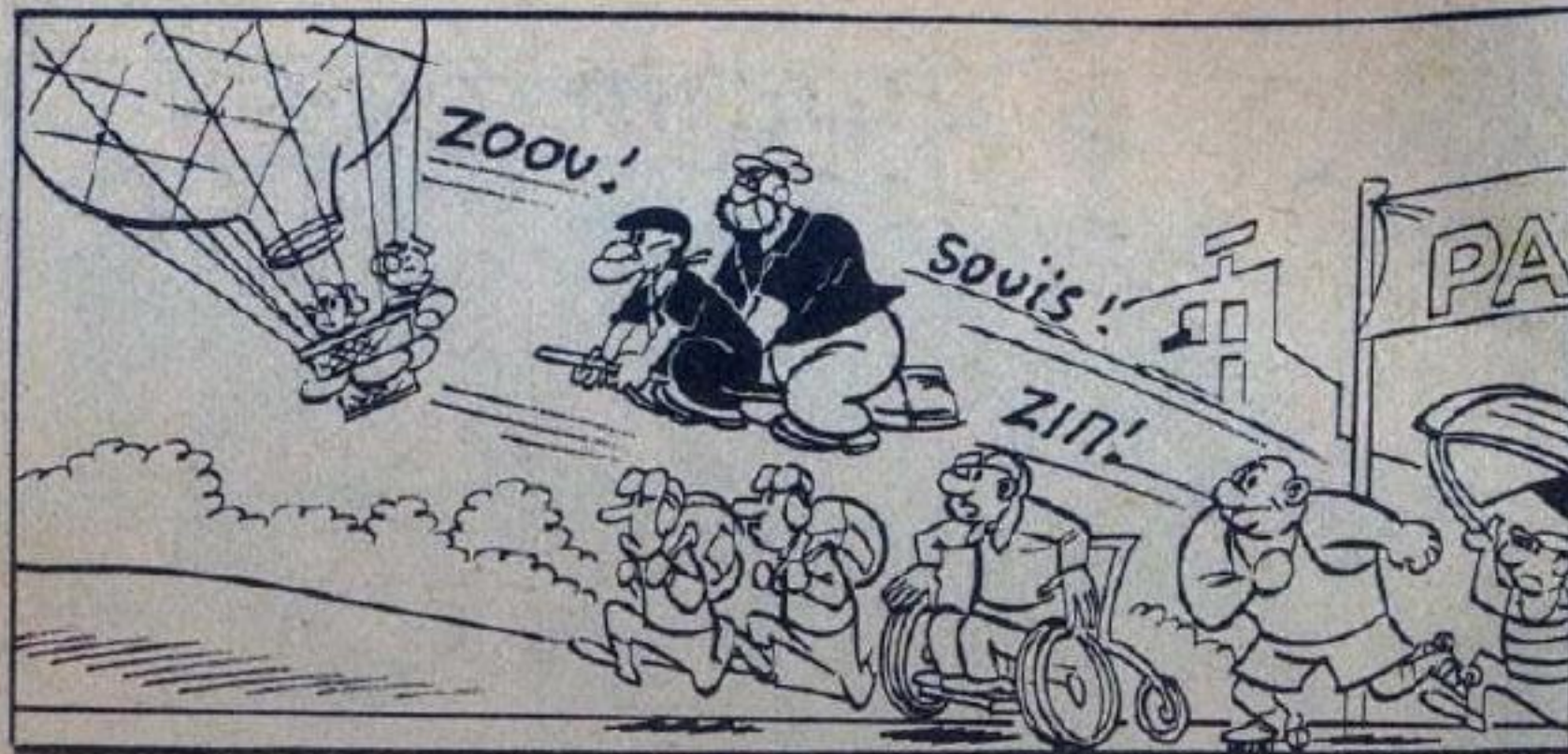
ΑΦΕΤΗΡΥ!

ΤΟΝΚ!

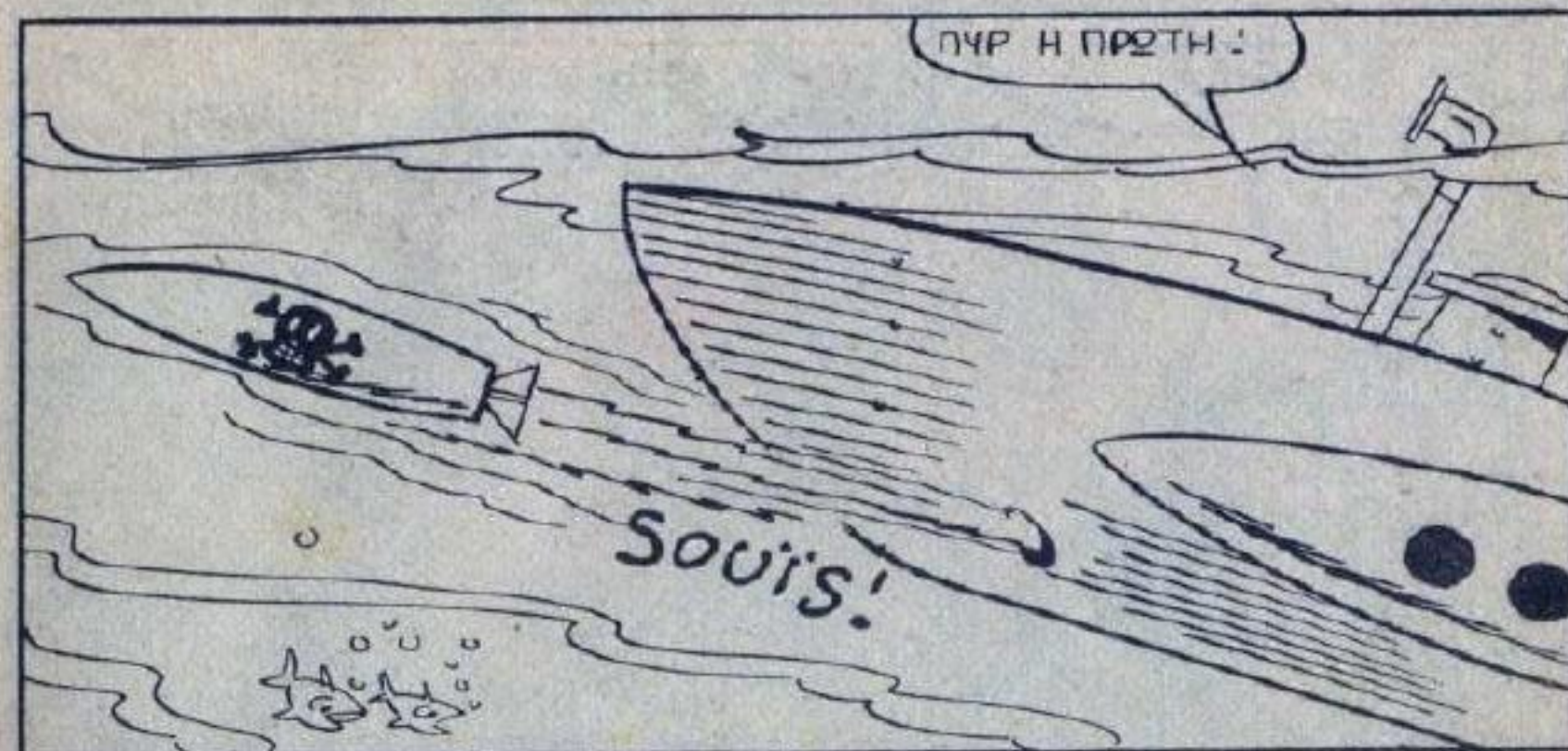

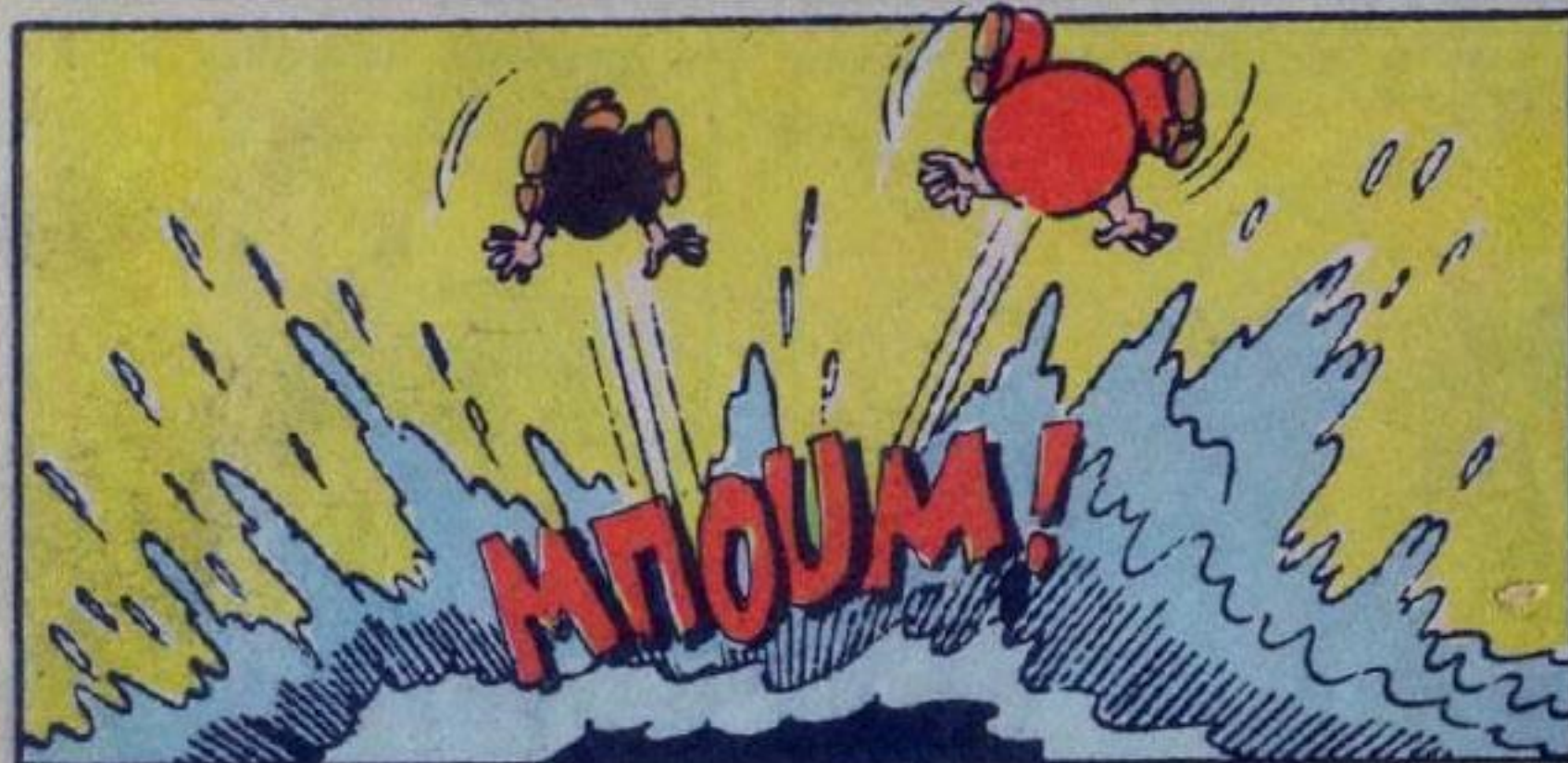

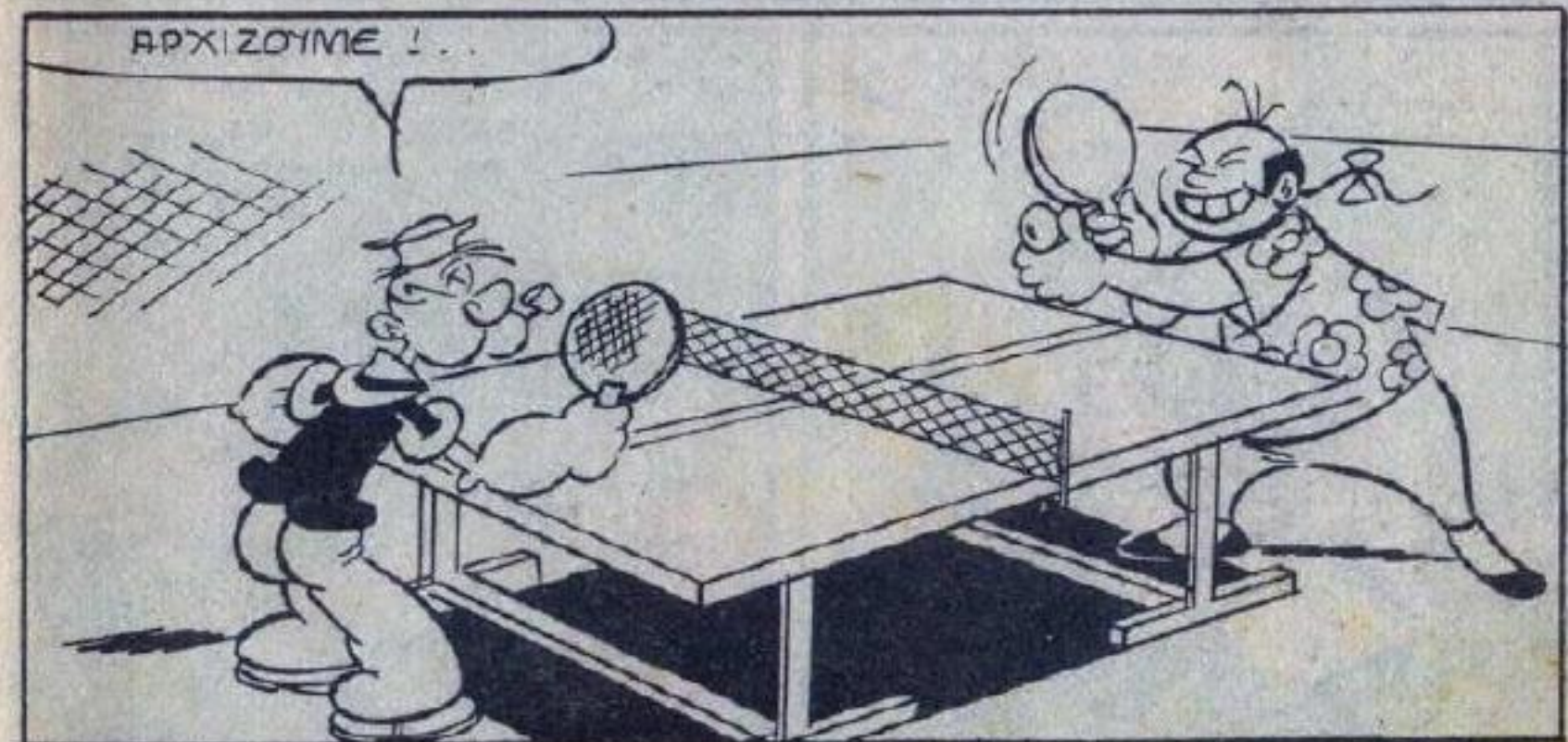

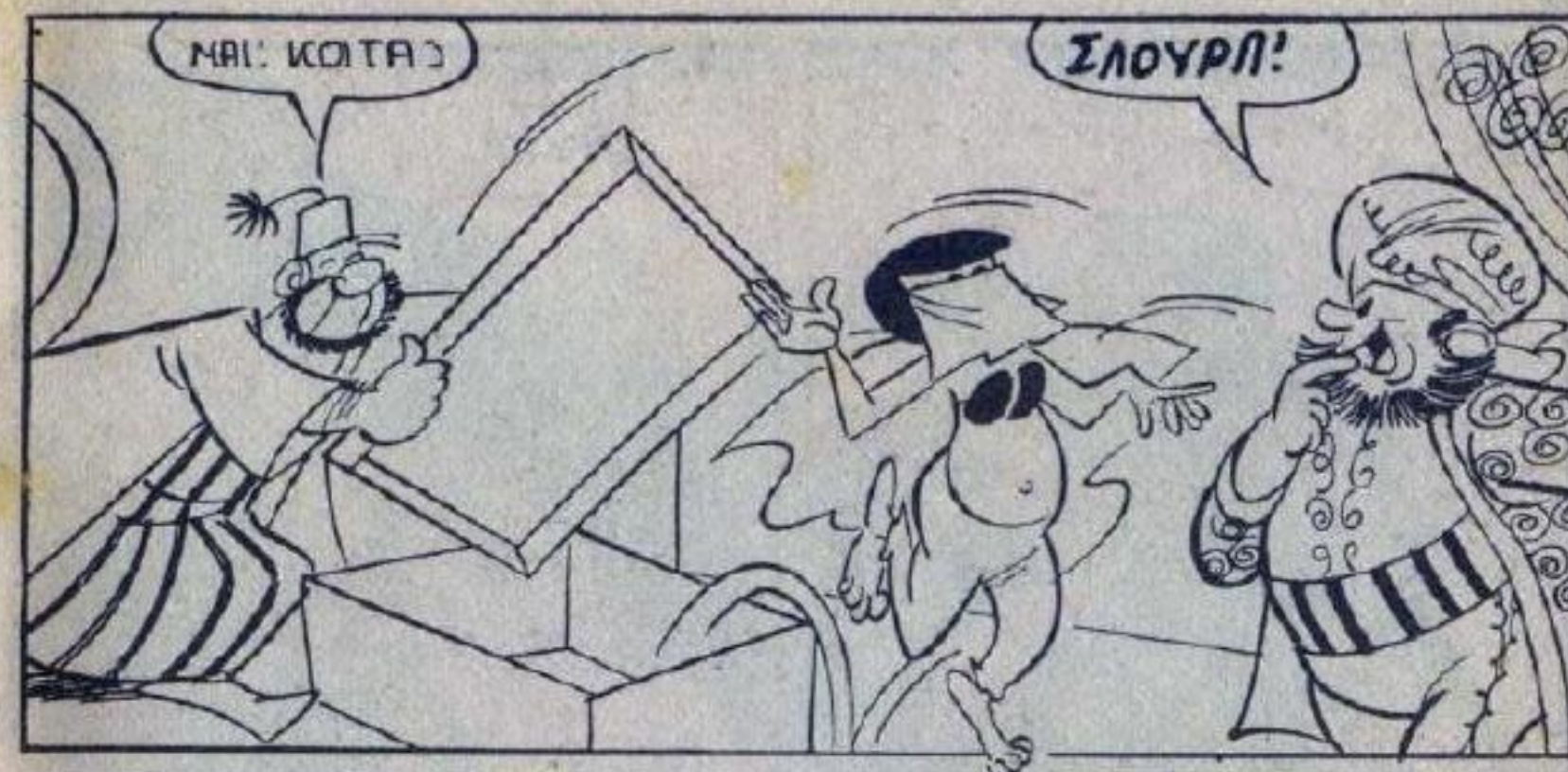

ΑΜΕΣΩΣ, ΚΥΡΕ

Ο ΠΟΡΑΪ!

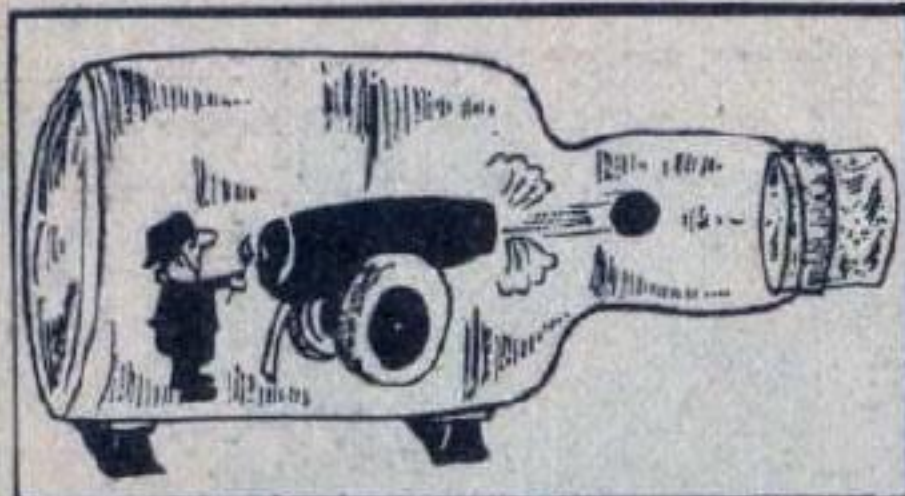
Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΣ ΧΑΡΤΟΚΟΠΤΙΚΗ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΚΑΟ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΥ ΠΟΠΑΪ

ΧΙΟΥΜΟΡ!

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

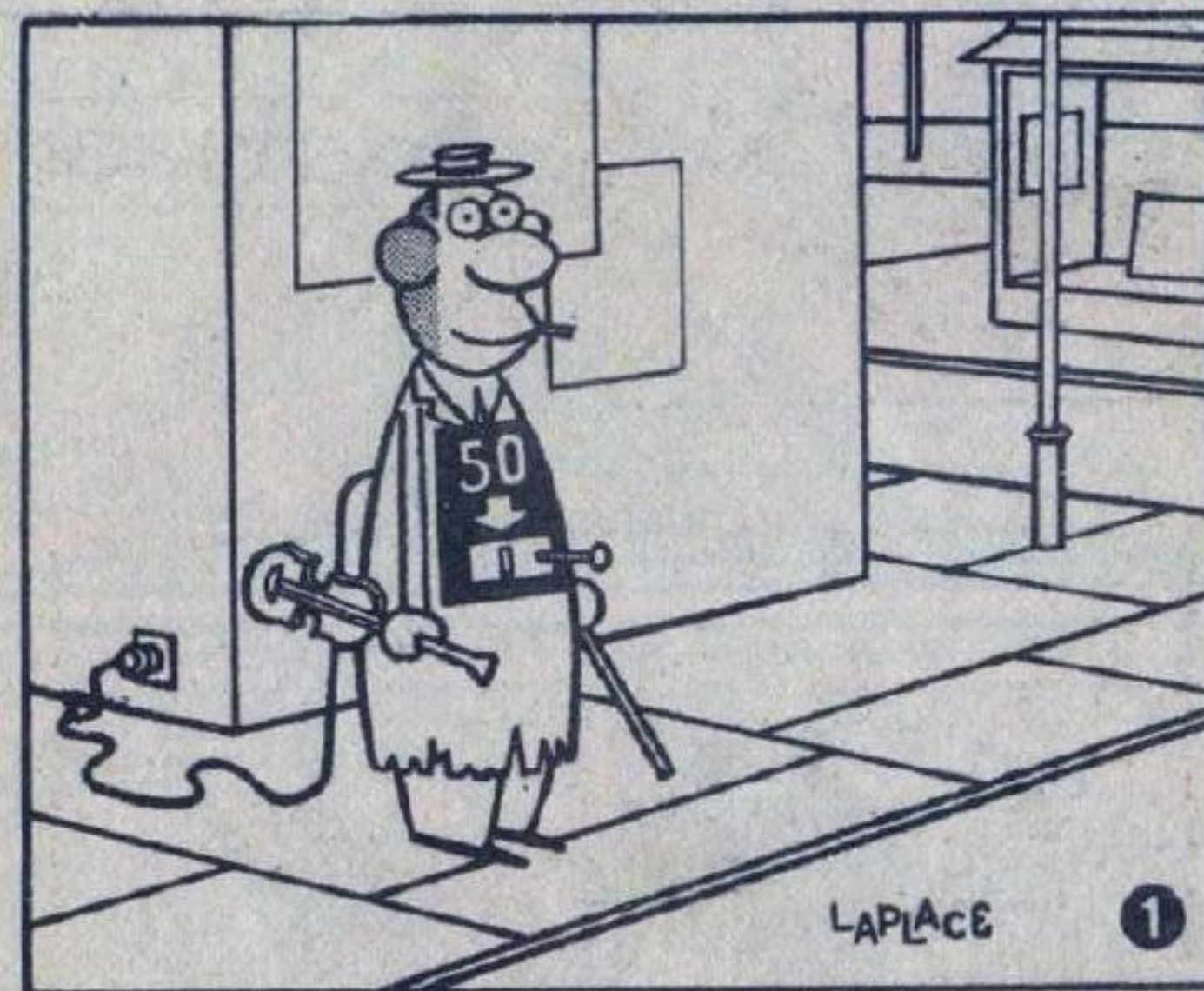

- 'Η γαλλοπούλα μ'ες στάθηκε στο λαιμό. Νά είναι, λέτε, πού οι γαλλοπούλες καταπίνουν ολόκληρα τ'α καρύδια;

- Μάλλον σούπα θά παραγγείλω. 'Από τὸ θόρυβο φαίνεται ὅτι εἶναι καλή!

ΟΙ 8 ΔΙΑΦΟΡΕΣ !!

LAPLACE

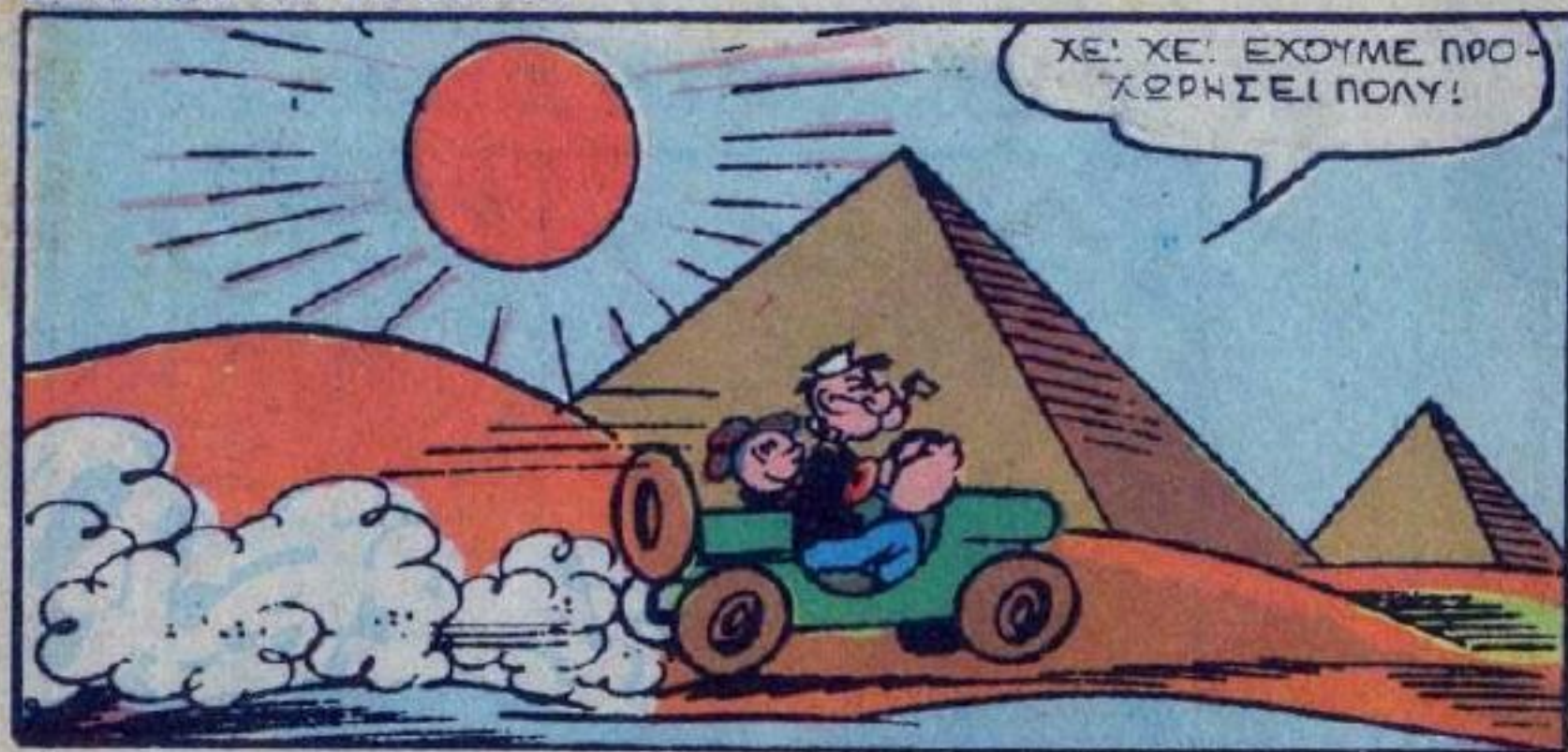
1

LAPLACE

2

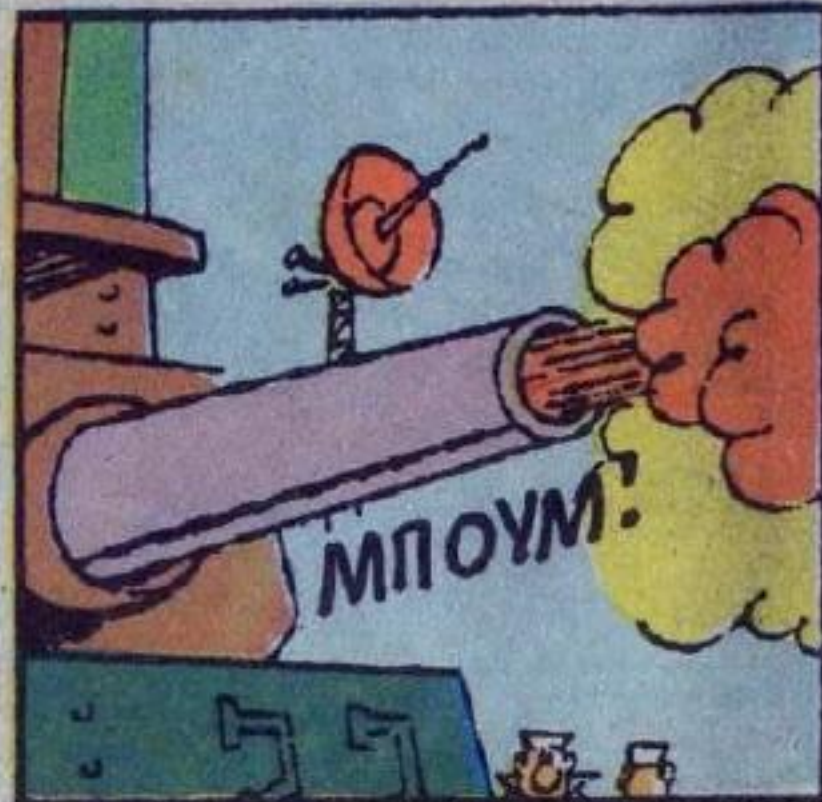

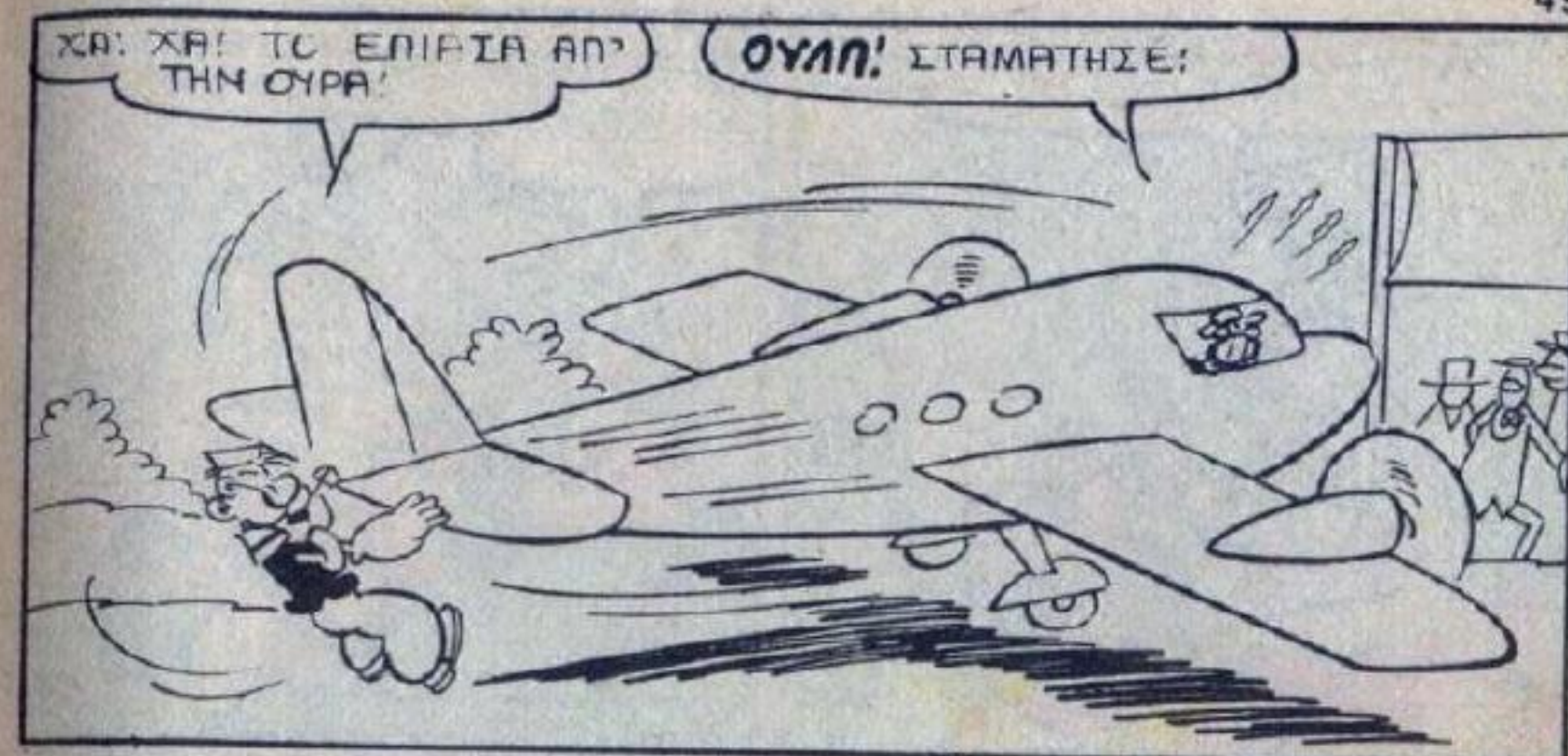
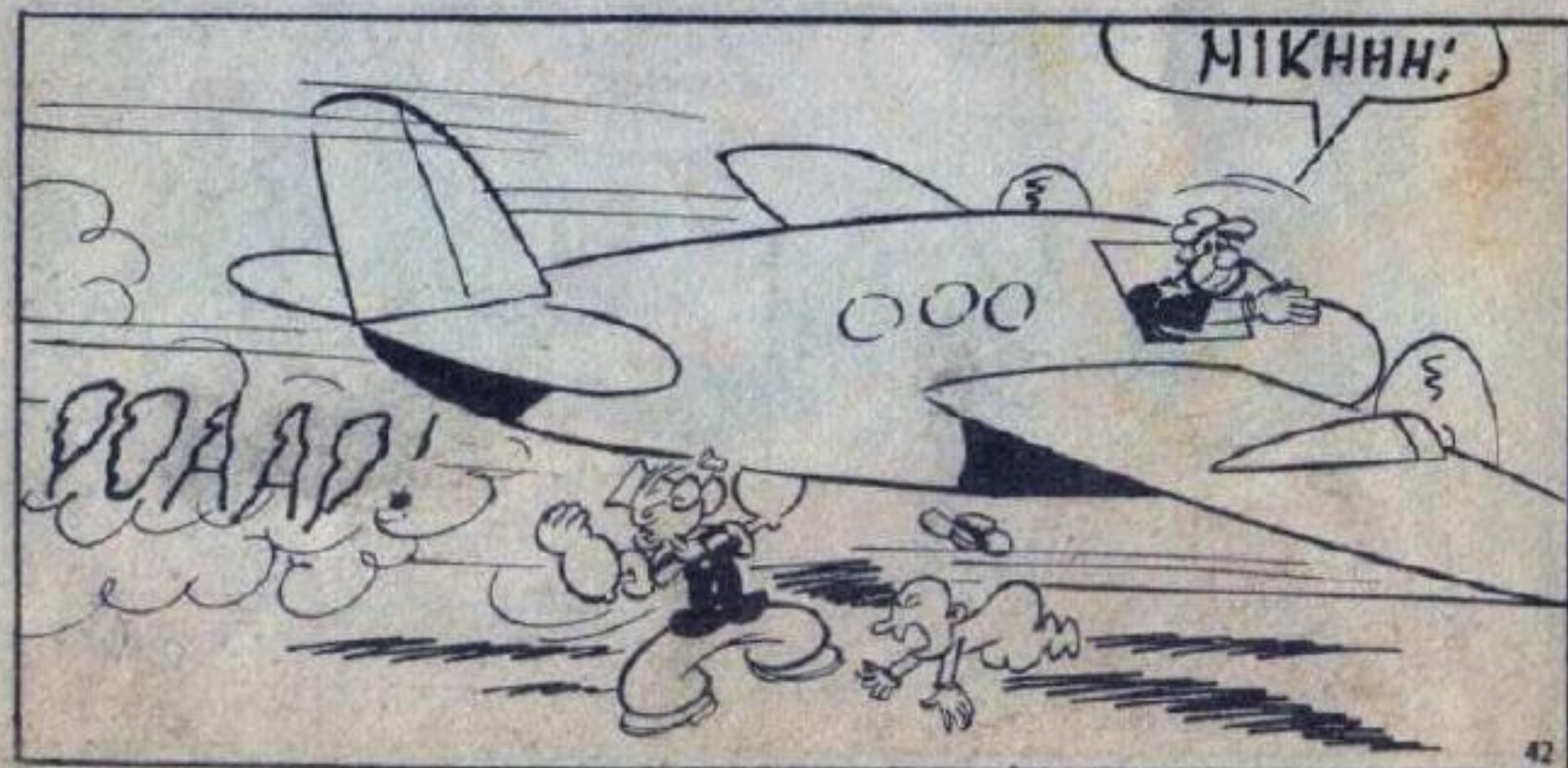

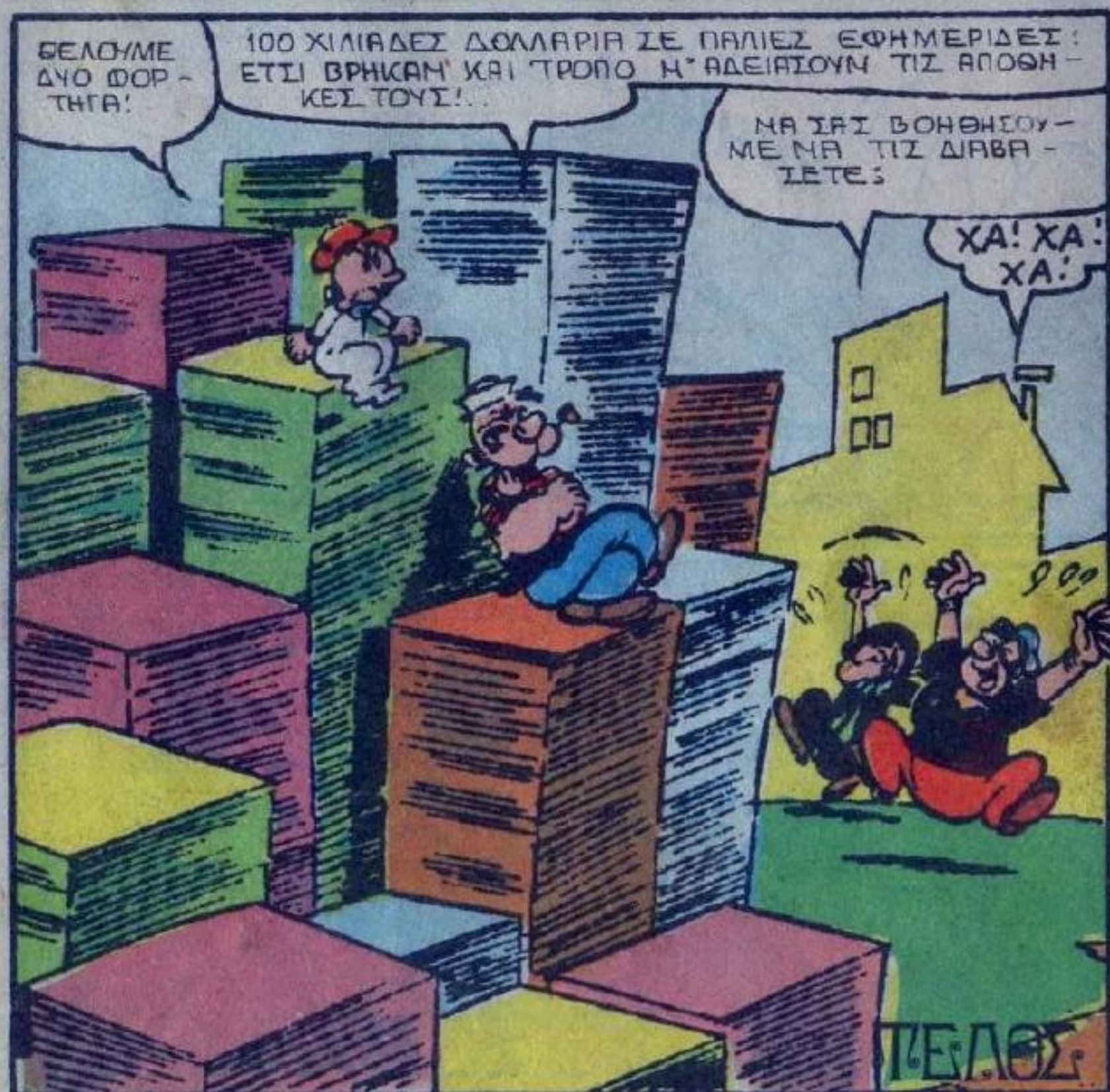

Ο ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΜΙΑ φορά κι ένα καιρό κάποιος παρ' αμονή Πρωτοχρονιάς ο 'Αγιοβασίλης είπε:

— 'Ας ξεκινήσω και φέτος, νά μοιράσω στα παιδάκια τὰ παιχνίδια μου, πού τὰ περιμένουν!

Πήρε λοιπόν τόν μαγικό του σάκκο, πού ποτέ δέν άδειάζε όσα κι άν μοίραζε παιχνίδια, φόρεσε τή μακριά ζεστή γούνα του καί τó κόκκινο σκουφί του, ανέβηκε πάνω σ' ένα ό-

λόλευκό καί άφράτο σύννεφο καί ξεκίνησε γιά τó μοίρασμα τών παιχνιδιών.

*

Είχε νικήσει γιά καλά.

Σ' όλη τή γή χιόνιζε. Καί ό 'Αγιοβασίλης, σταματούσε τó σύννεφο στίς στέγες τών σπιτιών, κατέβαινε άπό τίς καμινάδες τών τζακιών μέσα στα σπίτια κι άφινε, όπου έβλεπε παιδικά παπουτσάκια, τά δώρα του.

— Όλα πήγαιναν καλά κι ο 'Αγιοδασίλης ήταν πολύ εύχαριστημένος γιατί θα τελείωνε και αυτή τη χρονιά τη δουλειά του και θα χάριζε τη χαρά σε αναρίθμητα παιδάκια, μέχρι πού, περασμένα μεσάνυχτα, σταμάτησε το σύννεφό του σ' ένα άμορφο σπιτάκι, στην άκρη ενός χωριού του Ταύγετου.

— Περίεργο! μурμουρίζει ο 'Αγιοδασίλης. Τέτοια ώρα και ή κοιμνάδα θυγάρι' πολύ καπνό! Σίγουρα θα καπνιστώ για καλά...

Τί να κάνει ο καπνός ο 'Αγιοδασίλης; Χώνεται μέσα στην κοιμνάδα του τζακιού, κατακαπνίζεται και βήχοντας από τον καπνό που ανάπνεε, κατεβαίνει μέσα στο σπίτι.

— Άααχ! ακούει μια χαρούμενη παιδική φωνούλα. 'Ηρθες επιτέλους, 'Αγιοδασίλη!.. Σε περίμενα...

— Ναί, ήρθα... Γκούχ!.. Γκούχ!.. λέει βήχοντας ο 'Αγιοδασίλης και σκουπίζοντας τα μάτια του. 'Ηρθα, αλλά για να με περιμένεις, έριξες πολλά ξύλα στο τζάκι και εγώ στραβώθηκα και γιάμισα καπνούς...

— Δεν σε λυπόμαι και πολύ! λέει η παιδική φωνούλα. 'Αλλάστε, αν δεν έριχνα ξύλα στο τζάκι θα πάγωνα μια τέτοια παγωμένη νύχτα, πού έβω όλα τα έχει σκεπάσει το χιόνι...

— Για να δώ, λέει θυμωμένος λίγο ο 'Αγιοδασίλης, για να δώ, ποιος είσαι σύ, πού μου μιλάς έτσι.

Και κυττάζει ο 'Αγιοδασίλης προς το μέρος που έρχονται η παιδική φωνούλα.

Βλέπει ένα αγοράκι ως πέντε χρόνων, να κάθεται σ' ένα χαριάτικο ξύλινο σκαμνί και να τον κυττάζει.

— Έπειτα, το βλέπει να σηκώνεται, να του φιλάει το χέρι και να του λέει:

— Μη νομίζεις πως δεν σ' αγαπώ, αγιε μου Βασίλη.. 'Αλλά έχω πολλά παράπονα μαζί σου...

— Μά, ποιο παιδάκι είσαι σύ; ρωτάει παραξενεμένος τώρα ο 'Αγιοδασίλης.

— Δεν με ξέρεις; Είμαι ο Σταυράκης του 'Αριστείδη του Ζευγαλάτη το παιδί... Δεν θυμάσαι πού πέρυσι μούφρες μία... κούκλα;..

— Μπα; λέει ο 'Αγιοδασίλης. 'Ωστε σύ είσαι ο Σταυράκης; Σύ, βρέ, παιδί μου, μεγάλωσες γρήγορα! Παρά λίγο να μη σε γνωρίσω. 'Αλλά, τί είπες, ότι σου έφερα πέρυσι; Κούκλα;

— Ναί, 'Αγιοδασίλη μου! Κούκλα μου έφερες λες κι ήμουν κορίτσι...

— 'Α! Δεν φταίω εγώ! λέει ο 'Αγιοδασίλης.

— Γιατί; ρωτάει το παιδάκι με άπορία.

— Πέρυσι, την ώρα που ήρθα, φόραγες ή δεν φόραγες, μια μακριά λευκή πουκαμίστα;

— Μά, ήταν το νυχτικό μου, λέει ο Σταυράκης.

— Ναί, αλλά εγώ, είμαι γέρος άνθρωπος κι όπως σε είδα, να φοράς φουστάνια, νόμισα πως είσαι κοριτσάκι. Κι έπειτα, τί πειράζει; 'Ας άλλαζες την κούκλα με κανένα άλλο παιχνίδι, πού θα σου έδινε κάποιο κοριτσάκι.

— Σίγουρα, αυτό έκανα, 'Αγιοδασίλη. Μά βρήκα τον μπελά μου...

— Το μπελά σου; Γιατί;

— Γιατί, πρώτα με κορόιδευαν τ' αγοράκια πού με βλέπαν να κρατάω κούκλα... Κι έπειτα, γιατί ή κούκλα αυτή, μόλις την ζούλαγες λίγο, έλεγε: «— Μαιμά! Μαιμά!»...

— 'Ε, και; κάνει ο 'Αγιοδασίλης. Γιατί αυτό ήταν άσχημο;

— Όσο την είχα εγώ, ναί, 'Αγιοδασίλη... Όμως, αυτό άρεσε στη Λυγερή, την κόρη πού νουνού μου, του Νικολή... Σ' εκείνη είχες φέρει ένα... τάνκ με κανόνια!

— 'Εγώ, τάνκ με κανόνια, σε κοριτσάκι; λέει ο 'Αγιοδασίλης. Ποτέ!

— Ναί, ένα τάνκ...

— Πού είναι το σπίτι του νουνού σου, του Νικολή; ρωτάει ο 'Αγιοδασίλης.

— 'Εδώ, πλάι...

— Χιμ! Πέρυσι, βρήκα ένα

ξανθόμαλλο αγοράκι, θυμάμαι πολύ καλά, να κοιμάται, φορώντας παντελόνια! λέει ο 'Αγιοδασίλης.

— Ναί! Και το «αγοράκι» αυτό ήταν η Λυγερή, πού φορούσε τις πιτζάμες της! λέει ο Σταυράκης.

— 'Εμ, την πέρασα για αγοράκι... λέει τότε ο 'Αγιοδασίλης. Γέρος άνθρωπος είμαι, βλέπεις... Δεν χάθηκε όμως ο κόσμος. 'Ελπίζω να διόρθωσες σου τα πράγματα... Νάδωσες στη Λυγερή την κούκλα και να κράτησες σου το τάνκ με τα κανόνια...

— Αυτό έκανα, 'Αγιοδασίλη μου, και βρήκα τον μπελά μου! είπε ο μικρός Σταυράκης. Γιατί, το τάνκ πού μου έδωσε η Λυγερή, χάλασε. Τότε εγώ, προσπάθησα να το διορθώσω, διαλύθηκε! Θύμωσα και το πέταξα. Σε λίγο όμως, έρχεται η Λυγερή και μου λέει πως ή κούκλα πού της έδωσα, δεν λέει πια «μαιμά», μουγγάθηκε! Και μου την δίνει πίσω για να της επιστρέψω το τάνκ. 'Εγώ τάνκ δεν είχα. 'Η Λυγερή θύμωσε, μου πέταξε την κούκλα και στο τέλος τσακωθήκαμε... Ο πατέρας μου τότε αναγκάστηκε να της αγοράσει μια άλλη κούκλα κι ο νουνός μου να μου αγοράσει ένα άλλο τάνκ...

*

Χαιμογάλασε ο 'Αγιοδασίλης και είπε:

— Έχεις δίκιο Σταυράκη. Μ' αυτά τα παιχνίδια και με τα γαράματά μου, τα έχω κάνει θάλασσα... Γι' αυτό, τώρα, βάλε το χεράκι σου μέσα στο

σάκκο μου και πάρε όσα παι-
χνίδια θέλεις!

Τα μάτια του μικρού Σταυ-
ράκη έλαμψαν τότε από την
χαρά.

Έβαλε τα δυό του χέρια μέ-
σα στο σάκκο ο Σταυράκης κι
άρχισε να βγάζει από μέσα
τόπια, τάνκς, αεροπλάνα, αύ-
τοκίνητα, ρομπότ, καραγκό-
ζηδες, τσίμπολες, κούκλες (γιό
τη Λυγερή), κι όλο έβγαζε, κι
όλο τα σάρωνε μπροστά του,
και φωνάζε γεμάτος από χα-
ρά:

— Κι όλλα! Κι όλλα! Κι
όλλα!..

Και τότε... ξύπνησε ο μι-
κρός Σταυράκης...

Βρισκόταν καθισμένος μπρο-
στά στο άναιμένο τζάκι, κα-

θισμένος στο σκαμνί του, και
μπροστά του, πραγματικά, ή-
τανε όκτες σωρός παιχνίδια, κι
ο πατέρας του, ο Άριστείδης
ο Ζευγολάτης κι η Μαριώ, η
μάνη του, χαμογελούσαν εύτυ-
χισμένοι!

— Μανούλα! Πατέρα! φώ-
ναίξε γεμάτος χαρά ο μικρός
Σταυράκης. Δές τε, τί μου έ-
φερε ο Άγιοβασίλης. Μοναχός
μου τα πήρα από το σάκκο
του!

Κι η μανούλα του κι ο πα-
τέρας του, χαμογέλασαν, φί-
λησαν το παιδάκι τους και εί-
παν:

— Χρόνια πολλά και του
χρόνου!

Και περάσανε αυτά καλά κι
έμείς καλύτερα.

ΑΙΤΙΕΣ ΓΙΑ ΤΡΕΛΛΕΣ

Ο ΠΟΛΥΤΟ ΟΡΟΣ ΠΑΝΤΑ
ΠΕΙΝΑΕΙ...

ΣΙΟΥΡΡ! ΤΥΧΕΡΑΚΙΑΣ
ΑΥΤΟΣ ΕΚΕΙ ΠΟΥΧΕΙ
ΚΑΙ ΤΡΕΙ ΕΝΑ ΣΑΝ-
ΤΟΥΓΙΤΣ!

ΕΙΝΑΙ ΣΑΝΤΟΥΪΤΣ ΜΕ ΣΑΛΑ-
ΜΙ "Η... ΩΧ!...

ΓΚΡΡΡ: ΘΑ ΤΟΥ ΠΕΤΑΣΩ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΑ ΜΟΥΤΡΑ
ΑΜΕΙΣΙ!...

... ΜΑ ΜΥΡΙΖΕΙ ΤΟΣΟ ΑΠΟ ΤΟ
ΣΑΛΑΜΙ ΠΟΥ ΛΥΝΑΜΑΙ
ΝΑ ΤΗΝ ΠΕΤΑΣΩ!

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΑ-
ΛΙΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ!...

ΕΥΏ! ΒΕΛΤΙΩΘΗΚΑΝ ΟΙ
ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟ ΔΗ-
ΜΟΣΙΟ ΤΡΕΛΟΚΟΜΕΙΟ. ΤΕΡΑ
ΟΙ ΑΙΘΕΝΕΙΣ ΤΡΩΝΕ ΚΑΛΥ-
ΤΕΡΑ ΦΑ-
ΓΗΤΑ...

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΥΧΗ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ!
ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΥΝ
ΝΑ ΤΡΩΝΕ ΟΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΚΑΘΕ
ΦΟΡΑ!... ΜΠΑ...

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ ΔΕΝ
ΘΑ ΣΟΔΕΥΟΥΝ ΟΥΤΕ ΕΝΑ
ΣΕΝΤ! ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΛΛΟΥΣ!

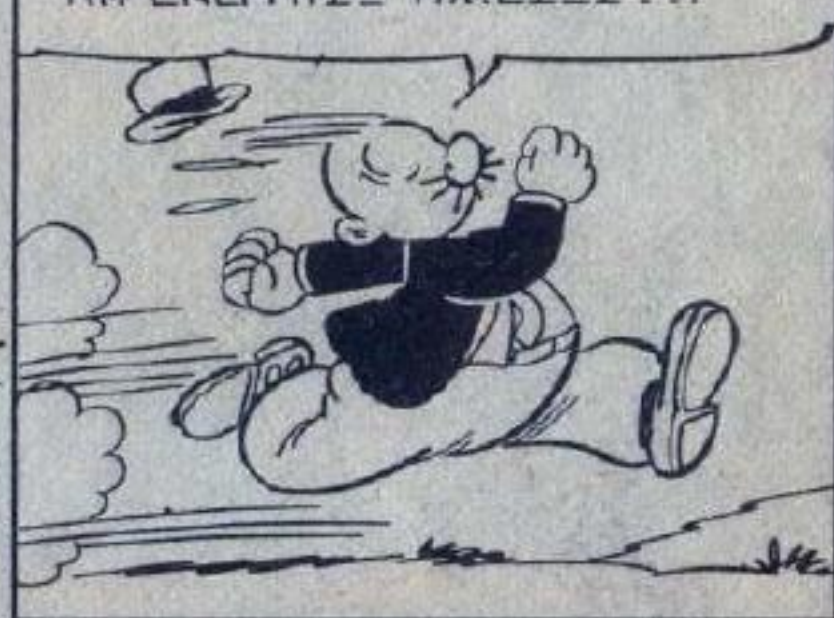
ΟΥΛΗ! ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ! ΜΟΥ ΠΕ-
ΡΑΞΕ ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ
ΙΔΕΑ!...

ΜΙΑ ΒΕΒΑΙΑ! ΠΑΤΙ ΝΑ ΜΗΝ
ΚΑΝΩ ΚΑΙ ΓΟ ΤΟΝ ΤΡΕΛ-
ΛΟ!

ΘΑ ΛΥΣΩ ΕΤΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ
ΦΑΓΗΤΟΥ!... ΔΡΟΜΟΟΟ!... ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΕΝΕΡΓΗΣΩ ΑΜΕΙΣΙ!...

ΧΕ! ΧΕ! ΘΑ ΚΑΝΩ ΚΑΠ ΓΙΑ
ΝΑ ΜΕ ΠΡΟΣΕΞΕΙ ΑΥΤΟΣ Ο
ΑΙΤΥΦΛΑΚΑΣ!

Θ' ΑΡΧΙΣΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΟΤΙ
ΤΡΕΛΛΑ ΜΟΥ
ΚΑΤΕΒΕΙ!...

ΜΠΑ! ΤΑ ΣΑΝΤΟΥΪΤΣ ΘΑ ΜΕ
ΚΑΝΟΥΝ ΝΑ ΞΕΧΑΣΩ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ!

ΕΙ, ΕΙΣ!

ΠΟΙΟΙ Μ' ΕΝΟΧΛΕΙ ΠΑ-
ΛΙ?

ΜΟΥ ΕΙΠΑΝ
ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ
ΠΟΝΤΙΚΟΣ! ΕΙΝ-
ΑΛΗΘΕΙΑ;

ΜΑ ΤΙ ΠΟΝΤΙΚΟΣ
ΕΙΜΑΙ ΓΑΤΟΣ!
ΚΑΙ ΓΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΑΜ...

ΓΑΤΟΣ ΔΕΙ
ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΜΑ ΚΑΙ
ΒΕΒΑΙΑ!...
ΑΚΟΥ...
ΜΙΑΟΟΟ!

ΤΡΑΠΕΖΑΔΙΑ

ΓΚΡΑΟΥΡΡΡ! ΚΙ
ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΛΥΚΟΧΥΛΟ!

ΓΚΡΡΡ! ΠΑΛΙ
ΛΑΘΟΣ ΕΚΑ-
ΝΑ...

